במצריים השמש זורחת בבוקר ושוקעת בערב

מאת שליחנו קובי ניב מלגרפית מהקיר

אני נמצא כאן כבר שלושה ימים רצופים, ואני ימיל לקבוע כמעט ב־וודאות עובדה חשובה — השמש כאן זורחת בבוקר, ואילו בערב היא שוקעת. זוהי תמונה החוזרת של עצמה כבר שלושה ימים רצופים. פקידים בכירים, שעימם שוחחתי, טוענים שזוהי תופעה קבועה במצריים, בעיקר מאז עלה ל־שילטון הנשיא הנוכחי אנוואר סאדאת, לאחר מות הנשיא הקודם.

שליחנו המיוחד מצלצל מהקיר

טרר..טרר.. גלינג־גלונג.. גלינג־גלינג.. טרררררר.. דינג־דונג.. פרר־פרר.. גלינג־דונג.. טרררר־פרר.. דינג־דינג־גלונג.. טרר.. טרר.. גלינג־דונג־דינג־גלונג־פרר.. פרר.. טרררר.. גלונג־לונג.. דינג־דונג.. גלינג־דינג.. פרררררר.. טרר.. דונג־דונג.. גלינג.. פנג־פונג... טרר.. טרר.. דינג־דינג.

שליחנו המיוחד מדורח מהקיר

לתושבי מצריים יש שתי עיניים

אזרח מצרי ברחוב מביט בחלון־ראווה

צילום מיוחד מהקיר: שליחנו המיוחד ק.ב.

אני פוגש כאן מדי יום עשרות ואולי מאות אזרחים מצריים, החל בחדרניות־המלון, דרך נהגי־המוניות וכלה ב־אנשי־מימשל בכירים. מתוך כל הפגי־שות הללו, הקצרות והאחרוכות, אני מתחיל להבחין בקווים משותפים וב־תכונות דומות המאפיינים את כלל תו־שבי מצריים. לרובם יש ראש על הכת־פיים, שלעיתים הוא מכוסה בכובע ולעיתים הוא גלוי, ואז הוא עטוי שיער. כימעט לכל המצרים, ללא יוצא מן הכלל, יש שתי עיניים ובצידיהן שתי אוזניים, כשבמרכז הפנים יש למצרים אף וגם פה הנמצא, בדרך כלל, מתחת לאף, כשלפעמים מפריד שפם בצורות שונות בין האף לבין הפה. בתוך פיות המצרים יש לשון אחת, וכמות משתנה של שיניים. הפה משמש לתושבי מצ־ריים לשתי משימות עיקריות: האחת — סיפוק מזון לגוף על־ידי אכילה והשניה — קומוניקציה על־ידי דיבור, המתבצע בעיקרו על־ידי הוצאת קולות מהפה. לרוב המצרים שתי ידיים, משני צידי הגוף, והן משמשות לביצוע פעו־לות ועבודות שונות ומגוונות. תנועת אזרחי מצריים ממקום למקום מתבצעת באמצעות שתי רגליים, ימנית ושמא־לית" היוצאות, בדרך כלל, מאיזור אגן־היורכיים לכיוון הקרקע, והן משמשות הן לעמידה יציבה והן לתנועה. בקצה כל אחת מהרגליים יש התעקלות חדה, שאותה ועוטפים המצרים בנעליים, ב־עיקר בחורף, או בסנדלים, בעיקר ב־קיץ. מיספר האצבעות הכולל של אזרח מצרי ממוצע הוא כ־20. והיה אם תי־תקלו באדם הנראה כפי המתואר כאן, תוכלו מייד לזהותו כמצרי.

ראיתי ערבי עם מישקפיים

מאת קובי ניב במיוחד מהקיר

אמש יצאתי לטייל בעיר והנה, ל־תפתעתי, באחד הרחובות השקטים, ראיתי לפתע ערבי, לבוש עבאייה מן־רחית וחבוש כאפיה מסורתית, והוא הולך לו לאיטו כשהוא חובש משקפיים. לא יכולתי להסתיר את תדהמתי — ערבי עם מישקפיים ? ! עצמתי את עיני ופקחתי אותן שוב — כן, אומנם היה זה ערבי עם משקפיים. לא־ייאמן ממש. אבל בזה לא תמו ההפתעות. לפתע החל מטפטף גשם קל ולתדהמתי ערבי אחר, לבוש עבאיה מסורתית וחבוש כאפיה מזרחית, שלף לפתע מיטריה ופרש אותה מעל לראשו כמחסה מפני הגשם. זו האמת, אני נשבע, בחיי — ראיתי ערבי עם מיטריה. וערבי עם משקפיים. והכל בערב אחד. אכן, היינו כחולמים.

מטלפון מהקיר

כשנחת המטוס ההיסטורי שהביא אותי למצרים תשעתי מהניתוק. אך, כמו בשאר הדברים, נכונה לי גם בנושא זה הפתעה לא קטנה. כבר ב־מונית שהסיעה אותי למלוני, תוך כדי שיחה לבבית עם הנהג שואף־השלום, שמתי לב שהוא מאזין לחדיו. אם כך, אם יש להם רדיו, הרי שהמצב לא־כל־כך נורא. בפתח בית־המלון המה־דר שמתי לב שעובדי־המלון שואפי־השלום מנקים את השטיחים העבים בשואבי־אבק חשמליים ולא במטאט־אים. המצב השתפר, ואיתו השתפר מצב־רוחי. בפואייה המפואר שמתי לב שכמה אורחים ושואפי־שלום ישובים סביב מכשיר־טלוויזיה, והמכשיר אכן פועל ומקרין תמונות של ממש. מייד חשתי הקלה עצומה, והעזתי לגשת אל רב־החדרנים שואף־השלום ולשאול אותו אם יש להם אולי טלפון במלון. ואומנם הסתבר שצדקתי — אם יש להם רדיו ושואב־אבק וטלוויזיה, הרי גם טלפון יש להם. והנה, כך הצלחתי לטלפן ולמסור לכם את רשמי. תמסרו ד"ש לכל מי שאני מכיר. להתראות.

שליחנו כותב מהקיר

מצריים היא מדינה

קובי ניב שר מהקיר

עתה, אחרי שאני מכיר את מצריים טוב יותר, לא נותר ספק בליבי — מצריים היא מדינה. יש למצריים גבו־לות ויש לה שטח. במצריים יש אוכלו־סיה ואף תושבים. יש מיספר ערים, כמה עיירות ואפילו עיר־בירה יש ל־מצריים. למצריים חופי־ים וגמלים, שדות־תעופה ומיכרינת. יש חקלאות במצריים ואף תעשייה, ואפילו מיסחר מתנהל כאן. יש למצריים מטבע משלה, בולים משלה, היממון משלה וגם דגל משלה. יש בה כבישים ומסוניות, מסי־לות־ברזל ורכבות. יש במצריים מיס־עדות, בתי־חולים, מועדוני־לילה, בתי־ספר, מכוני־מחע, מיגרשי־כדורגל, ברי־כות־שחייה, חנויות ואפילו אוניברסי־טה יש במצריים. יש לה, למצריים, צבא וכמו־כן מישטרה. כן, מצריים היא מדינה.

קובי ניב שולח תמונה מהקיר

אלה הם שניים מתוך מאות בניני־דירות, המאורגנים על בסיס מישפחתי, שבהם מתגוררים רבים מתושביה של מצריים.

לה־לה־לה־לה־לה־לה־לי־לה־לי־לו.
לה־לה־לה־לה־לה־לה־לי־לה־לי־לו.
לה־לה־לה־לה־לה־לה־לי־לה־לי־לו.
לה־לה־לה־לה־לה־לה־לי־לה־לי־לו.
לה־לה־לה־לה־לה־לה־לי־לה־לי־לו.
לה־לה־לה־לה־לה־לה־לי־לה־לי־לו.
לה־לה־לה־לה־לה־לה־לי־לה־לי־לו.
לה־לה־לה־לה־לה־לה־לי־לה־לי־לו.
לה־לה־לה־לה־לה־לה־לי־לה־לי־לו.
לה־לה־לה־לה־לה־לה־לי־לה־לי־לו.
לה־לה־לה־לה־לה־לה־לי־לה־לי־לו.
לה־לה־לה־לה־לה־לה־לי־לה־לי־לו.